

Mentor +

**Rezultatul de proiect nr 1:
Program de mentorat pentru tinerii implicați în
justiție**

Rezumat

2023

NUMĂRUL DE PROIECT: 2021-2-BE05-KA220-YOU-000050037

Finanțat de Uniunea Europeană. Punctele de vedere și opiniile exprimate sunt însă numai ale autorilor și nu reflectă în mod necesar cele ale Uniunii Europene sau ale Agenției Executive Europene pentru Educație și Cultură (EACEA). Nici Uniunea Europeană și nici EACEA nu pot fi considerate responsabile pentru acestea.

Descriere

Programul de mentorat Mentor+ se axează pe sprijinirea tinerilor pentru a depăși situațiile care pot avea un impact negativ asupra bunăstării lor.

Programul urmărește să sporească conștiința de sine, autoeficacitatea, reziliența, empatia și luarea eficientă a deciziilor.

Acesta oferă intervenții de mentorat personalizate, pentru a aborda factorii de risc asociați cu comportamentul infracțional, în special în rândul tinerilor aflați în conflict cu legea.

Manual teoretic

Capitolul I

Prezintă bazele "Programului Mentor+" prin aprofundarea modului de aplicare a teoriilor de reabilitare a delicvenților.

Acesta evidențiază modelul Risk-Need-Responsivity (RNR) (Andrews, Bonta & Hodge, 1990; Bonta & Andrews, 2017), care ghidează intervențiile personalizate pe baza evaluării riscului.

Modelul Good Lives Model (GLM) (Ward & Fortune, 2013; Ward, Mann & Gannon, 2007) pune accentul pe atingerea obiectivelor personale, pe creșterea bunăstării și pe reducerea riscului.

Programul se aliniază, de asemenea, cu teoriile desistenței (Maruna, 2001), concentrându-se pe schimbarea pozitivă și responsabilitatea socială. Principiile justiției restaurative (Braithwaite, 2002) completează abordarea, promovând răspunsuri vindecătoare la infracțiuni.

Acest capitol subliniază integrarea holistică a teoriilor de reabilitare în cadrul programului Mentor+.

Manual teoretic

Capitolul II

Acest capitol pune bazele unui program care pune accentul pe autoeficacitate, înțelegere ecologică și inteligență emoțională.

Teoria învățării sociale a lui Bandura (Bandura & Walters, 1977; Bandura, 2001) subliniază rolul autoeficienței în schimbarea comportamentului, în timp ce programul se concentrează pe dezvoltarea autoeficienței prin mentorat.

Teoria sistemelor ecologice (Bronfenbrenner, 1999) ajută la înțelegerea și abordarea delincvenței prin luarea în considerare a influențelor mediului.

Inteligența emoțională (Mayer, Salovey & Caruso, 2008) este crucială și este facilitată cu ajutorul instrumentului Mood Meter.

Manual teoretic

Capitolul III

Acest capitol se referă la tehnici de intervenție, cum ar fi:

- Terapia cognitiv-comportamentală (CBT);
- Interviul motivațional (MI);
- Terapia centrată pe compasiune (CFT).

CBT - Terapia cognitiv-comportamentală (Cognitive Behavioural Therapy) (Beck, 2021; Landenberger & Lipsey, 2005) vizează restructurarea cognitivă pentru a promova bunăstarea și a reduce delinvența.) (Beck, 2021; Landenberger & Lipsey, 2005) vizează restructurarea cognitivă pentru a promova bunăstarea și a reduce delinvența.

CFT - Terapia centrată pe compasiune (Compassion Focused Therapy) (Gilbert, 2005; Gilbert, 2010) pune accentul pe dezvoltarea compasiunii față de sine și față de ceilalți. Prin compasiune, tinerii vor dobândi o înțelegere mai profundă a acțiunilor lor, vor regla emoțiile mai eficient (Neff, et.al. 2007), fiind astfel un factor de protecție împotriva delinvenței și contribuind la bunăstarea lor generală.

MI - Interviul motivațional (Motivational Interviewing) (Miller & Rollnik, 2013) se concentrează pe creșterea motivației personale pentru schimbare. Aceste tehnici, atunci când sunt integrate în Mentor+, oferă o abordare holistică a reabilitării tinerilor delinvenți, punând accentul pe creșterea și bunăstarea personală.

Programul de mentorat

Programul Mentor+ oferă un sprijin crucial tinerilor din sistemul de justiție penală, promovând conștiința de sine, autoeficacitatea, reziliența și empatia (Albright et al., 2017; Schwartz & Rhodes, 2016).

Având la bază educația non-formală și învățarea experiențială, acesta se adresează nevoilor individualizate sau de grup.

Programul cuprinde diverse stiluri de mentorat, inclusiv mentoratul individual și de la egal la egal, și evidențiază stilurile de mentorat instrumental și psihosocial pentru a promova creșterea, compasiunea și luarea deciziilor sănătoase (Rhodes & Dubois, 2006; Spencer, et.al, 2019; Rhodes, 2005; Sanchez, et. al., 2017).

IMPROVE
 DEVELOP
 TRAINING
 MOTIVATE
 COACHING
 INSPIRE

Programul de mentorat

Capitolele din această parte a programului de mentorat oferă informații despre misiunea și obiectivele programului, printre care se numără orientarea tinerilor aflați în situații de risc departe de activitățile infracționale, îmbunătățirea performanțelor școlare și reducerea implicării în activitatea organizațiilor criminale.

Acesta se concentrează pe abordările bazate pe punctele forte, pe competențele socio-emoționale și pe factorii psihologici pozitivi în dezvoltarea tinerilor (Jolliffe, et.al, 2017; Besemer, et.al, 2017).

Selecția riguroasă a mentorilor și a beneficiarilor și formarea cuprinzătoare asigură succesul relațiilor de mentorat, punând accentul pe dezvoltarea personală, sprijinul emoțional și bunăstarea generală (Tolan, 2014; Rhodes, 2005; Spencer, et.al., 2019).

Abordarea holistică a programului Mentor+ are ca scop reabilitarea tinerilor infractori și reducerea recidivei, sporind în același timp bunăstarea generală a acestora.

Bibliografie

- Albright, J. N., Hurd, N. M., & Hussain, S. B. (2017). Applying a social justice lens to youth mentoring: A review of the literature and recommendations for practice. *American journal of community psychology*, 59(3-4), 363-381.
- Andrews, D. A., Bonta, J., & Hoge, R. D. (1990). Classification for effective rehabilitation: Rediscovering psychology. *Criminal justice and Behavior*, 17(1), 19-52.
- Bandura, A. (2001). Social cognitive theory: An agentic perspective. *Annual review of psychology*, 52(1), 1-26.
- Bandura, A., & Walters, R. H. (1977). *Social learning theory* (Vol. 1). Prentice Hall: Englewood Cliffs.
- Beck, J. (2021). *Cognitive behavior therapy: basics and beyond* (3rd ed.). New York: The Guilford Press.
- Besemer, S., Ahmad, S. I., Hinshaw, S. P., & Farrington, D. P. (2017). A systematic review and meta-analysis of the intergenerational transmission of criminal behavior. *Aggression and violent behavior*, 37, 161-178.
- Braithwaite, J. (2002). Setting standards for restorative justice. *British Journal of Criminology*, 42(3), 563-577.
- Bronfenbrenner, U. (1999). Environments in developmental perspective: Theoretical and operational models. In *Measuring environment across the life span: Emerging methods and concepts*. (pp. 3-28). American Psychological Association.
- Gilbert, P. (2010). An introduction to compassion focused therapy in cognitive behavior therapy. *International Journal of Cognitive Therapy*, 3(2), 97-112.
- Gilbert, P. (Ed.). (2005). *Compassion: Conceptualizations, research and use in psychotherapy*. Routledge.
- Jolliffe, D., Farrington, D. P., Piquero, A. R., Loeber, R., & Hill, K. G. (2017). Systematic review of early risk factors for life-course-persistent, adolescence-limited, and late-onset offenders in prospective longitudinal studies. *Aggression and violent behavior*, 33, 15-23.
- Landenberger, N. A., & Lipsey, M. W. (2005). The positive effects of cognitive-behavioral programs for offenders: A meta-analysis of factors associated with effective treatment. *Journal of experimental criminology*, 1(4), 451-476.

- Maruna, S. (2001). *Making good*. Washington, DC: American Psychological Association.
- Mayer, J. D., Salovey, P., & Caruso, D. R. (2008). Emotional intelligence: new ability or eclectic traits? *The American psychologist*, 63(6), 503-517.
- Miller, W.R. & Rollnick, S. (2013). *Motivational Interviewing: Helping people to change* (3rd Ed.). New York: Guilford Press.
- Neff, K. D., Rude, S. S., & Kirkpatrick, K. L. (2007). An examination of self-compassion in relation to positive psychological functioning and personality traits. *Journal of Research in Personality*, 41, 908–916
- Rhodes, J. E. (2005). A model of youth mentoring. In D. L. DuBois & M. J. Karcher (Eds.), *Handbook of youth mentoring* (pp. 30-43). Sage Publications.
- Rhodes, J. E., & DuBois, D. L. (2006). Understanding and Facilitating the Youth Mentoring Movement. *Social Policy Report*, 20(3), 1-20.
- Sánchez, B., Colón-Torres, Y., Feuer, R., Roundfield, K., & Berardi, L. (2017). An ecological model for understanding mentoring relationships among Latina adolescents. *Cultural Diversity and Ethnic Minority Psychology*, 23(3), 411-424.
- Schwartz, S. E., & Rhodes, J. E. (2016). From treatment to empowerment: New approaches to youth mentoring. *American journal of community psychology*, 58(1-2), 150-157.
- Schwartz, S. E., & Rhodes, J. E. (2016). From treatment to empowerment: New approaches to youth mentoring. *American journal of community psychology*, 58(1-2), 150-157.
- Tolan, P. H., Henry, D. B., Schoeny, M. S., Lovegrove, P., & Nichols, E. (2014). Mentoring programs to affect delinquency and associated outcomes of youth at risk: A comprehensive meta-analytic review. *Journal of experimental criminology*, 10(2), 179-206.
- Ward, T., & Fortune, C. A. (2013). The good lives model: Aligning risk reduction with promoting offenders' personal goals. *European Journal of Probation*, 5(2), 29-46.
- Ward, T., Mann, R. E., & Gannon, T. A. (2007). The good lives model of offender rehabilitation: Clinical implications. *Aggression and violent behavior*, 12(1), 87-107.

PARTENERI:

NUMĂRUL DE PROIECT: 2021-2-BE05-KA220-YOU-000050037

Finanțat de Uniunea Europeană. Punctele de vedere și opiniile exprimate sunt însă numai ale autorilor și nu reflectă în mod necesar cele ale Uniunii Europene sau ale Agenției Executive Europene pentru Educație și Cultură (EACEA). Nici Uniunea Europeană și nici EACEA nu pot fi considerate responsabile pentru acestea.